

Predikacio – 2015. december 31./2016. január 1.

Text.:

Pál, Jézus Krisztusnak apostola, Isten akaratából, a Krisztus Jézusban való életnek ígérete szerint,

2

Timótheusnak, az én szeretett fiamnak: kegyelem, irgalmasság, békesség az Atya Istentől és Krisztus Jézustól, a mi Urunktól.

3

Hálát adok az Istennek, akinek szolgálók őseimtől fogva tiszta lelkiismerettel, hogy szüntelen gondolok rád könyörgéseimben éjjel és nappal,

4

Kívánván téged látni, megemlékezvén a te könyhullatásaidról, hogy örömmel teljesedjem be;

5

Eszembe jutván a benned levő, képmutatás nélkül való hit, amely lakozott először a te nagyanyádban Loisban és anyádban Eunikában; meg vagyok azonban győződve, hogy benned is.

6

Minekokaért emlékeztetlek téged, hogy gerjeszd fel az Isten kegyelmi ajándékát, amely benned van az én kezeimnek rád tétele által.

7

Mert nem félelemnek lelkét adott nekünk az Isten; hanem erőnek és szeretetnek és józanságnak lelkét.

2Tim1,1-7

Az idő, a legkérlelhetetlenebb teremtésbeli urunk. Senkinek a teremtésben nincs ráhatása. Csak sodródik benne. De az idő periodikussága, a teremtés számára kegyelem. Mert a rossz dolgokat, be lehet zárni a múlt perodusba és van lehetőség csak azt értékest beengedni a következő szakaszba.

Pál és Tim viszonya: stafétaátadás (Pál lezárja a szolgálatát, Tim új kezdetbe lép → ezért évváltási téma). Pál, Tim –ban teljesedik ki. Ezért mindkettőjüknek szüksége van egymásra.

1. Köszöntés (1-2):

1.1. Isten akaratából apostol. Ennek jelentése: felvállalás és hitelesítés (Isten akaratából és az ember szerinti múltból való kiválasztás által). 1) Felvállalás. Még akkor is, ha az apostol hibákat követett el az eddigi életében, s Isten ezeket előre tudta, de így is felvállalta a gyarló emberi életet (pedig Jézus tudott volna a kövekből is fiakat teremteni magának). Ez a felvállalás fontos volt az élete végén lévő és számot adó apostolnak. Egyfajta felmentés és megnyugvás. → A) Isten minket is felvállalt. Noha már előre tudta bukásainkat és hibáinkat. S mégis megbízatást ad (apostol – küldött). Pedig lenne alkalmasabb személy is a helyünkre. Ez hálára és alázatra indít. B) Az Isteni felvállalás a küldött számára kegyelem és erő, a küldetéssel együtt járó lelkiismeretfurdalás felvállalásához. Ui. mivel tökéletlenségünk miatt, csak tökéletlenül tudjuk küldetésünket végrehajtani (így sosem vagyunk méltók Isten szolgáinak lenni), ezért a tökéletlenségünk annál inkább megmutatkozik, minél nagyobb szolgálati területet látunk el. S ezért a lelkiismeretfurdalás mértéke egyenesen arányos a küldetés mértékével. Nem az a hős, aki a lelkiismerete tisztaságának megőrzése érdekében nem csinál semmit, hanem aki a lelkiismeretfurdalást is felvállalva, a tőle telhető módon elvégzi a feladatát. C) Példa ez a mi számunkra is: tudjunk felvállalni embereket, azoknak megbízatásokat is adni (így lesz értelme az életüknek), de tudatosítani, hogy nem tökéletesek. Előbb van a bizalom és utána az eredmény. Nem fordítva. Ui. a bizalom, befektetés az eredmény érdekében. 2) Hitelesítés. Vagyis Isten tervében volt az apostol személye és munkája. Isten akaratát valósult meg, amikor az Pál felvállalta az apostoli küldetését. Nem embereknek akar megfelelni, hanem Istennek engedelmessé válik, amikor bármit is tesz. Így indítja a Tim –i levelet, amellyel a mondanivalója tekintélyét alapozza meg. Vagyis amit tesz és tanácsol, azt Isteni tekintélyből és felelősségből teszi. → Amit a következő évben teszünk, azt kizárólag az Isteni felelősségből és Istentől való függésből tegyük meg. Pl.: Pál többször parancsolja (és nem választási lehetőségként tanácsolja) a keresztyén ember cselekedeteinek kiindulásához az Istentől való függést: csak és kizárólag azt mondani, ami az építésre hasznos, ill. minden (nincs kivétel) dolgunk a szeretetből menjen végbe (1Kor 16,14). Jellemezze a következő évünket, ez a megalkuvást nem tűrő felelős Istentől való függés. Csak ez a függés lehet a keresztyén ember élettere.

1.2. „A Krisztus Jézusban való élet ígérete szerint”. 1) Az Isteni jelző (Krisztus) van előbb, csak utána következik az ember (Jézus). Talán ez a földtől való búcsúzást akarja felmutatni, ahol már az Ég fontosabb, mint a földi dolgok, melyektől folyamatosan elszakadunk. → Az idős ember már jobban tud értékelni, mint a fiatal: látja a földi és anyagi

dolgok mulandóságát és a lelki dolgok elsőbbségét (ezért van, hogy az öregek túlsúlyban vannak az Egyházban). Gond, ha nem így van és az ember idős korára is kapzsi. Nem véletlenek a megpróbáltatásaink és az anyagi veszteségeink (a mögöttünk lévő évben sem voltak a megpróbáltatások és a törések véletlenek). Ezek célja: a mulandó anyagon való túllátás, az örökkévaló lelki dolgok felé fordulás és így a helyes értékelés. 2) Pálnak vannak ígéretei, melyeket kapott az apostoli küldetésével: szenvedés („megmutatom neki mennyit kell szenvedni az Én nevéért”), dicsőség („Isten ígért az Őt szeretőknak”). Pál, mindkettőt megkapta személyesen. → Nekünk is vannak személyes ígéreteink. Ezeket tudatosítani kell és számontartani a beteljesülésüket. Mert az életünk beteljesülését mutatják (ha Isten ígéretei beteljesedtek, akkor beteljesült az életünk, ha nem teljeselek be, akkor még beteljesületlen az életünk).

1.3. Timótheus, mint szeretett fiú. Tehát megvan az utód, akire lehet bízni a továbbiakat. A „szeretett” jelző, az önkijelentésre, az állandó elfogadásra és a befektetésre utal. → 1) Önkijelentés. Fontos, hogy legyen pozitív önkijelentés mások felé. A) Mondjuk el, milyen viszonyunk van egymáshoz. Beszéljük meg most szilveszterkor az érintettekkel, hogy mit szeretek a másokban és miben kellene változni. B) Valamint, sokkal több pozitív dolgot lássunk meg a másokban. A következő évben határozzuk el, hogy általában a jót és nem a rosszat keressük és el is mondjuk neki. A következmények: könnyebb lesz nekünk és nem fogunk állandóan pöfögni, kellemes napja lesz a másoknak és sokkal élhetőbbek lesznek a kapcsolataink. Házi feladat 2016 -ra: napi egy pozitív dolgot mondjuk (dicséret, biztatás, felé való szeretet-, hűség-, kitartás megnyilvánítás stb.). 2) Állandó elfogadás. Ui. az igazi szeretet soha nem fogy el. Minden körülmény között megvan. Pl.: szeretet a sikerben és a kudarcban (szeretjük a másikat, ha sikeres és akkor is, ha butaságot tesz és nagyon kellemetlen a számunkra és szégyent hoz ránk); a jutalmazásban és a büntetésben (szeretjük a másikat, ha van miért jutalmazni és dicsérni, de akkor is, ha büntetni és a büntetés a szerető büntetőnek jobban fáj, mint a büntetettnek); ha jót tesz nekünk, vagy ha árt nekünk (szeretni a minket szeretőket és az ellenséget is). 3) Legyen olyan személy, akibe be lehet fektetni a magunk hittapasztalatait és remélünk tőle jó gyümölcsöket. Válasszunk ki magunknak valakit (akár egy csoportot), akivel a következőkben megosztjuk a Szentírásból kapott értékeinket. Csak akkor lehet teljes az életünk, ha valakibe befektetjük értékeinket (Pl.: „temetni valakit, de nem temetni valamit”). Ez a következő évnek egyik feladata.

1.4. „Kegyelem, irgalom, békesség a mi Atyánktól és Krisztus Jézustól, a mi urunktól”. Nagy szükség van a levél kezdetén már erre a

köszöntésre. Hogy tiszta lappal lehessen kezdeni. → 1) Jelentés: A) Kegyelem, megkapni, amit nem érdemeltünk. B) Irgalom, nem megkapni, amit érdemeltünk. C) Békesség, a kegyelem és az irgalom következménye, az tehermentesített újrakezdés és a kibontakozás által. D) Forrása mindezeknek: az Atyánk (személyesen) és Krisztus Jézus, a mi Urunk (tehát Vele vagyunk élő kapcsolatban és Ő vezet, és Ő köt össze az Éggel). 2) Mi is kezdjük így a következő évet: A) Adjuk meg azt, amit a másik lehet, hogy nem is érdemelt: bocsánat, kedvesség, segítségnyújtás; B) Ne adjuk meg, amit megérdemelt: bosszú, kapcsolat megszakítása, segítség megvonása; C) A kibontakoztatás, amikor engedem a másikat élni és kibontakozni és nem fojtom meg magam mellett (igaz ehhez áldozatot kell hozni és önuralmat gyakorolni).

2. Hála Istennek (3).

2.1. Az ősök tiszta szolgálatát Pál viszi tovább. 1) Nagyvonalúság. Már nincs az a harcos szétválasztás az Ó és az Új szövetség között, mint fiatalabb korában. Hanem magát egy új fejlődési fázisban lévőnek látja: az Ószöv., az Istennel való kapcsolat megélésének is egy formája és akik azt próbálták betartani, azoknak tiszta lehet a lelkiismeretük. Maga által folytatott pozíciót úgy látja, a melyben a legfontosabb a lelkiismereti tisztaság. Ezt úgy lehet elérni, hogy amit lehet, azt megteesszük. A külső körülmények másodlagosak. 2) Krisztusi lehetőség. Itt: csak úgy tarthatta meg az őseitől örökölt útmutatót, a jó lelkiismeretet, ha Krisztushoz tért. Tehát Pál, itt magát tekinti az Ószövetség örökösének és nem a kortárs zsidóságot. A Krisztushoz téréssel, a Neki való tudatos és következetes engedelmisséggel, lehet minden tőlünk telhetőt megtenni. → A mi számunkra is fontos felismerni, hogy milyen fejlődésben van a tiszta lelkiismeretünk (miben, mint tudunk tőlünk telhetően megtenni). Mert ott van a helyünk. Fontos ezt a másokkal szembeni nagyvonalúságot elérni a magunk fejlődésében: elfogadni a másikat, és a maga helyzetében („mennyit tudott megtenni az ő állapotában? Mennyit fejlődött magához képest?"), ami nem biztos, hogy egybe esik a mi elvárásainkkal.

2.2. Pál, éjjel és nappal imádkozik Timótheusért. Ennek meg lesz a következménye. Mert Timótheus, az Egyház egyik fontos megtartója lesz. → A) Minden imádság: befektetés. Nem szabad az imádságban megrestülni, hm. folyamatosan mindig imádkozni kell. Az idős ember egyik fontos feladata, az imádság. Jézus maga bíztat a folytonos imádságra, mert ennek meg lesz a következménye. A következő évben, minden héten imádkozzunk egy emberért (hetente másért). B) Meg kell tanulni konkrétan és kitartóan imádkozni: személyekért,

élethelyzetekért, problémákért stb. Pl.: egy tanár imádkozott a többi tanártársért és gyerekért éveken keresztül. Aztán ébredés lett az iskolában. Legyenek konkrét imatémáink.

3. Önvallomás (4-5):

3.1. Könnyeidre emlékezve, kívánlak látni, hogy öröm töltsön el. Pál visszaemlékezik Timótheus egy könnyes jelenetére. Nem tudjuk mikor lehetett (elvállás, nagy feladat előtt, lelkigondozás???) De mutatja, hogy az idős és érettség felé haladó embernek milyen fontos az elmélyedés és a kapcsolat. Lehet, Timótheus már ezen a jeleneten rég túllépett és nem is emlékszik rá, de az idős Pál számára, ezek az érzékeny és őszinte pillanatok nagyon fontosak. Sőt ezek okozzák az örömet a számára (nem a testi dolgok: étel-ital, anyagiak, nem is a gyülekezet hatalmas létszáma, vagy egy jólszerkesztett prédikáció). → 1) Mert egy őszinte megnyilvánulás, sokkal fontosabb, mint más földi értékrend szerinti esemény (amiben anyagiak, intellektualitás, magas statisztikai mutató stb. van). Milyen a mi értékrendünk? Főleg idős korban, öröm a mi számunkra egy őszinte kapcsolat? Emlékezzünk vissza, milyen őszinte és bizalmas megnyilvánulások voltak felénk és adjunk azokért hálát. A következő évben törekedjünk ilyen őszinte kapcsolatokra és alakuljon át a közösségünk belsőséges és lelkigondozó közösséggé, ahol őszintének lehet lenni, ahol elfogadnak, ahol megértenek. Az ilyen őszinte és bizalmas közösségek miatt lesz vonzó a gyülekezet. 2) Az ellenkezője is igaz, hogy bizalmatlanság légkörébe, a pitiszkálódó és megjegyzésekkel lövöldöző közösségbe senki sem akar jönni. Ezért vizsgáljuk felül mindig a közösségeinket: vonzó, vagy taszító a velem való közösség (akár ezt kérdezzük meg másoktól is). 3) S a fiatalok számára példa Timótheus, aki tudott őszintének lenni (síri férfi létére) egy idős előtt: legyen idősekkel is kapcsolatunk. Legyenek meg azok a kommunikációs közösségi terek, ahol együtt lehetnek a generációk. Ezért a fiatalokat kérem, hogy a következő évben, az idősek felé nyissatok (a nagyszülőkkel többet beszélgetsetek, az idősebbeket többet látogassátok, esetleg vállalj fel egy öregebbet, aki magányos és azzal rendszeresen tartsd a kapcsolatot). Ez is egy fontos szolgálat az idősek felé.

3.2. A múlt felfedezése és értékelése. Pál utal Timótheus hitbéli múltjára: anyjára és nagymamájára. Talán Timótheus sem látta volna ennyire értékesnek a hitbéli múltját (a fiatal hajlandó úgy látni a helyzetét, hogy az csak vele kezdődött el), de az utókor (mi) biztosan nem ismertük volna a Loiszt és Eunikét. → 1) A jelenlévő időseknek az egyik feladata, a tevékeny jelent egy folyamatba helyezni. Had tudják a múltat értékelni (akár pozitívan, akár negatívan) és magukat egy folyamatba elhelyezni, hogy majd ők is az értékes múltat képezzék

a jövő számára. Ezzel jelentősen lehet segíteni a személyes beteljesedést. 2) Az idős ember (aki egyre inkább a múlt része lesz) egyik feladata, hogy a múltat feltárja a jelen számára (mondja el, ossza meg, adja tovább stb.). Nagy baj a mai korban, hogy nincs kapcsolat a fiatal és az idős között és az idősek nem beszélnek el a múltat a fiatalnak és a fiatal nem tesz be egy folyamatban. Nincs is tér erre az elbeszélésre (pl.: régen, téli estén, televízió és számítógép nélkül az idősek meséltek), hm. generációk szétszakadásának vagyunk tanúi (számítógép, elköltözés, emigráció, harag van a generációk között és nem tudnak együtt élni stb.). Az elveszés egyik fontos eszköze: a gyökértelenítés. A gyökértelenítés folyamatában vagyunk, mely nagyon tudatos. Az európai kultúrát fel akarják számolni (pl.: ez a migránsválság erről szól). A gyülekezetünknek olyan programok kialakítására kell törekedni, ahol a generációk együtt tevékenykednek (lekvár főzés, nagytakarítás, kertészkedés, Bibliaóra, kézimunkakör stb.).

3.3. Kegyelmi ajándékok felgerjeszése (6). Pál, Timótheusra rátette a kezét. Isten elrendelése volt ez. Pont akkor, amikor Isten ki akarta árasztani Timótheusra a különös kegyelmi ajándékát. Ezek a kegyelmi ajándékok szükségesek ahhoz, hogy Timótheus a küldetését töltsse be. Ezek az ajándékok „elaludhatnak”, ha nem használják őket. Vsz. ez történt Timótheusnál is, melynek a következménye sok feszültség a lelkészi szolgálatában. Itt Pál utasítja, hogy emlékezzen meg ezekről az ajándékokról és gerjessze fel (kezdje el gyakorolni, táplálni, mint a tüzet). → Isten nekünk is adott kegyelmi ajándékokat, melyekkel tudjuk a küldetésünket betölteni. Ne hagyjuk elaludni. Gyakoroljuk ezeket.

3.4. Timótheus jelen állapotával szemben, mi a Szentlélek kegyelmi ajándékainak a következménye. Tehát Pál tükröt tart Timótheus elé: hol vagy és hol kellene lenned. Most fél (mert fél ember a kegyelmi ajándékok nélkül, ezért bizonytalan és kiszolgáltatott rengeteg energiát a félelemben elpazarolva), pedig erősnek, szeretett teljesnek és józannak kelemen lenni. → 1)) Erő, amely mindent el tud hordozni; 2) szeretet, amely értéket teremt és mindig képes újat kezdeni; 3) józan, amely képes mindig pontosan értékelni és dönteni.